

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Lesňáka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jany Burešovej na neverejnom zasadnutí dňa 28. októbra 2009, v disciplinárnej veci vedenej proti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] sudkyňi Krajského súdu v Bratislave, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, o námietke zaujatosti takto

rozhodol:

Podľa § 121 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov predseda senátu 1 Ds JUDr. [REDAKOVANÉ] **nie je vylúčený** z vykonávania úkonov v disciplinárnom konaní, vedenom proti sudkyňi Krajského súdu v Bratislave [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 1 Ds 9/2008.

Odôvodnenie

Na Najvyššom súde Slovenskej republiky – disciplinárnom súde je v disciplinárnom senáte 1 Ds pod sp. zn. 1 Ds 9/2008 vedené disciplinárne konanie proti [REDAKOVANÉ] sudkyňi Krajského súdu v Bratislave za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Sudkyňa [REDAKOVANÉ] v odvolaní proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu sp. zn. Dn 3/2009 zo 16. júla 2009, podaného prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. [REDAKOVANÉ] namietla zaujatosť predsedu senátu 1 Ds JUDr. [REDAKOVANÉ] ktorý podľa jej názoru rozhodoval pod vplyvom bývalého ministra spravodlivosti. To, že senát vykonal rozsiahle dokazovanie nesvedčí o zaujatosti. Rozhodnutie však o ovplyvnení svedčí veľmi presvedčivo. JUDr. [REDAKOVANÉ] v iných

rozhodnutiach považoval rozhodnutie sudcu o „zákaze vyhotovenia zvukového záznamu“ za rozhodnutie v rámci právomoci sudcu (predsedu senátu) podľa § 116 ods. 2, § 117 O. s. p. V konaní proti sudkyňi [REDAKOVANÉ] ktoré inicioval a ktoré „pretlačil“ cez predsedníčku súdu bývalý minister spravodlivosti, senát pod vedením JUDr. [REDAKOVANÉ] uznal zákaz nahrávania ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. Teda nekriticky a dokonca bez odôvodnenia po vyhlásení rozhodnutia „jeho“ senát akceptoval návrh, ktorý inicioval bývalý minister spravodlivosti. Ak je pravdou, že JUDr. [REDAKOVANÉ] bol v kauzách žalobcu ministra spravodlivosti, či sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] svedkom, ak je pravdou, že vzťah k JUDr. [REDAKOVANÉ] je iný, než vyplývajúci z postavenia a funkcie, tak JUDr. [REDAKOVANÉ] je vo veci zaujatý. Námiетка zaujatosti sleduje to, že bývalý minister spravodlivosti pôsobil na rozhodnutie disciplinárneho senátu prostredníctvom JUDr. [REDAKOVANÉ] čo malo za následok hrubé porušenie nezávislosti a nestrannosti súdu. Domáha sa zmeny napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia, ktoré predsedu senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] vo veci sudkyne [REDAKOVANÉ] vylúči z konania pre jeho zaujatosť.

K vznesenej námiетке zaujatosti sa vyjadril predseda JUDr. [REDAKOVANÉ] ktorý uviedol, že disciplinárnu vec sudkyne [REDAKOVANÉ] rozhodol v senáte po rozsiahlom vykonanom dokazovaní, pričom senát rozhodoval o návrhu predsedníčky Krajského súdu [REDAKOVANÉ] a nie o návrhu bývalého ministra spravodlivosti JUDr. [REDAKOVANÉ]. Ako predseda senátu viedol disciplinárne konanie a nariaďoval vykonávanie dôkazov na základe návrhov strán, resp. aj disciplinárny senát vykonal dokazovanie bez návrhu strán podľa § 126 ods. 5 druhá veta zákona č. 385/2000 Z. z. a až po vykonaní dokazovania, po porade senátu bolo vo veci rozhodnuté. Nebol ovplyvňovaný JUDr. [REDAKOVANÉ] alebo inými osobami ako má senát vo veci rozhodnúť. K námiетке, že by mal byť svedkom v konaní, kde JUDr. [REDAKOVANÉ] bol navrhovateľom v nejakej ochrane osobnosti, vyjadril sa v tom smere, že nevie či ho JUDr. [REDAKOVANÉ] ako sudcu všeobecných súdov navrhol vypočuť ako svedka v jeho osobných veciach, osobne o tom nevedel, ani nijakým súdom v Slovenskej republike nebol predvolaný ako svedok.

Podľa § 121 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov, ak nastanú okolnosti, ktoré môžu zakladať dôvod zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu alebo jeho členov môže ten, koho sa konanie týka, namietať ich zaujatosť.

Podľa § 121 ods. 2 citovaného zákona o zaujatosti rozhodne iný disciplinárny senát rovnakého stupňa.

Disciplinárny senát 2 Ds na základe vznesenej námietky zaujatosti predsedu senátu 1 Ds JUDr. [REDAKOVANÉ] preskúmal jeho vyjadrenie, ako aj dôvody jeho vylúčenia a zistil, že námietka zaujatosti nie je dôvodná. Dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre vylúčenie predsedu disciplinárneho senátu 1 Ds z vykonávania úkonov v predmetnej disciplinárnej veci.

Senát rozhodujúci o námietkach zaujatosti nezistil konkrétne skutočnosti odôvodňujúce pochybnosť o nezaujatosti predsedu senátu 1 Ds vo vzťahu k prejednáwanej disciplinárnej veci, ktoré by odôvodňovali záver o jeho vylúčení z vykonávania úkonov v tomto konaní. Postupom senátu 1 Ds neboli porušené práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Námietka zaujatosti neobsahuje také okolnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvolať pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti predsedu senátu, prípadne celého senátu.

S poukazom na uvedené dospel disciplinárny súd k záveru, že v danom prípade neexistujú okolnosti zakladajúce dôvody zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu 1 Ds JUDr. [REDAKOVANÉ] a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave 28. októbra 2009

JUDr. Štefan Lesňák, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková